

Dosarul nr. 2rac-403/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana – I. Dutca

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – I. Muruianu, M. Guzun, N. Budăi

ÎNCHEIERE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Mixtă „Piața Anglo KM7” Societate cu Răspundere Limitată în proces de insolvență, reprezentată de avocatul Oleg Bondarenco.

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe Acțiuni „Audit-Concret” împotriva Întreprinderii Mixte „Piața Anglo KM7” Societate cu Răspundere Limitată în proces de insolvență cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

cererea reconvențională înaintată de către Întreprinderea Mixtă „Piața Anglo KM7” Societate cu Răspundere Limitată în proces de insolvență împotriva Societății pe Acțiuni „Audit-Concret” cu privire la anularea facturilor fiscale,

împotriva deciziei din data de 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Piața Anglo KM7” Societate cu Răspundere Limitată în proces de insolvență, s-a admis apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Audit-Concret”, s-a casat parțial hotărârea din 20 noiembrie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri,

constată:

La 08 decembrie 2016 Societatea pe Acțiuni „Audit-Concret” (în continuare SA „Audit-Concret”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Mixte „Piața Anglo KM7” Societate cu Răspundere Limitată în proces de insolvență (în continuare ÎM „Piața Anglo KM7” SRL), prin care a solicitat încasarea datoriei în sumă de 340 113 lei, a penalității în sumă de 35 154 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 50 404 lei și a cheltuielilor de judecată. (f.d.4-6 vol.I).

În motivarea acțiunii societatea reclamantă a invocat că conform contractelor nr. 54 din 10 noiembrie 2010 și nr. 61 din 13 decembrie 2010 SA „Audit-Concret” s-a

obligat să presteze servicii de ținere și restabilire a evidenței contabile, iar ÎM „Piața Anglo KM7” SRL să achite costul serviciilor prestate.

SA „Audit-Concret” și-a exercitat obligațiunile asumate prin contractele de prestări servicii, pe când ÎM „Piața Anglo KM7” SRL nu a achitat costul serviciilor prestate. Astfel, din cauza neexecutării de către ÎM „Piața Anglo KM7” SRL a obligațiilor contractuale, începând cu 31 decembrie 2013 și până la 31 iulie 2016 au fost înregistrate datorii în mărime de 340 113 lei.

La 05 august 2016, în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, SA „Audit-Concret” s-a adresat către ÎM „Piața Anglo KM7” SRL cu preaviz, prin care a informat despre suspendarea prestării serviciilor începând cu 01 octombrie 2016 din cauza neachitării acestora și despre faptul că dacă datoriile nu vor fi achitate, SA „Audit-Concret” își rezervează dreptul de a se adresa în instanța de judecată în vederea restituirii acestora. Drept răspuns la preaviz, ÎM „Piața Anglo KM7” SRL a acceptat rezilierea contractelor, însă datoria nu a fost achitată.

La 11 iulie 2016 SA „Audit-Concret” a expediat în adresa ÎM „Piața Anglo KM7” SRL actele de verificare până la data de 01 iulie 2016, însă acestea, deși au fost recepționate, dovadă fiind avizul de recepție, nu au fost semnate și transmise înapoi.

În susținerea pretenției cu privire la încasarea penalității SA „Audit-Concret” a invocat pct. 3.7 din contractul nr. 54 din 10 noiembrie 2010, prin care părțile au stabilit că în cazul neachitării facturilor de plată în termen de 15 zile de la data stabilită la pct. 3.6 al contractului, se va percepe o penalitate în mărime de 5% pe an calculată la suma datorată și neachitată. Conform pct. 6 din contractul nr. 61 din 31 decembrie 2010, pentru nerespectarea termenilor de achitare stabiliți prin contract, se percepe o penalitate de 0,1 % pentru fiecare zi de la suma neachitată.

Astfel, SA „Audit-Concret” pretinde la încasarea penalităților calculate la suma datorată și neachitată în baza contractului nr. 54 din 10 noiembrie 2010, ceea ce constituie suma de 26 064 lei și în baza contractului nr. 61 din 31 decembrie 2010, ce constituie suma de 9 090 lei.

Referitor la încasarea dobânzii de întârziere SA „Audit-Concret” a indicat că potrivit calculelor dobânda de întârziere pentru neexecutarea obligațiilor pecuniare în baza contractului nr. 54 din 10 noiembrie 2010 constituie suma de 27 035 lei, iar potrivit contractului nr. 61 din 31 decembrie 2010 constituie suma de 23 369 lei.

La 27 septembrie 2017 ÎM „Piața Anglo KM7” SRL a depus cerere reconvențională împotriva SA „Audit-Concret”, prin care a solicitat declararea nulității absolute a facturilor: seria FA nr. 2659016 din 17 martie 2014, pentru suma de 1034,08 lei, TVA 861,73 lei; seria FA nr. 2919807 din 01 aprilie 2014, pentru suma de 1299,19 lei, TVA 1082,66 lei; seria FA nr. 2919824 din 16 aprilie 2014, pentru suma de 7975,85 lei, TVA 6646,54 lei; seria FA nr. 2919825 din 24 aprilie 2014, pentru suma de 350 lei, TVA 291,66 lei; seria FA nr. 2919838 din 22 mai 2014, pentru suma de 13470 lei, TVA 11225 lei; seria FA nr. 2919848 din 30 mai 2014, pentru suma de 728,25 lei, TVA 606,86 lei; seria FA nr. 2919853 din 23 iunie 2014, pentru suma de 2921,83 lei, TVA 2434,86 lei; seria FA nr. 2919865 din 18 iulie 2014, pentru suma de 3038,13 lei, TVA 2531,78 lei; seria FA nr. 2919880 din 29 august 2014, pentru suma de 1832 lei, TVA 1526,66 lei; seria FA nr. 3519851 din 18 noiembrie 2014, pentru suma de 7046,44 lei,

TVA 5872,03 lei; seria FA nr. 3519881 din 16 noiembrie 2015, pentru suma de 9308,50 lei, TVA 7757,08 lei; seria FA nr. 4340375 din 01 iulie 2016, pentru suma de 46800,53 lei, TVA 39000,44 lei; seria FA nr. 4340307 din 19 februarie 2016, pentru suma de 2008,60 lei, TVA 1673,82 lei și a facturii fiscale seria FA nr. 1339076 din 31 ianuarie 2013 în sumă de 244 000 lei, inclusiv suma TVA în mărime de 40 666,67 lei aferent facturii fiscale. (f.d.4-10 vol. II).

În motivarea acțiunii reconvenționale ÎM „Piața Anglo KM7” SRL a invocat că în scopul verificării temeiniciei, obiectivității și legalității facturilor prezentate de SA „Audit-Concret” în susținerea acțiunii sale, ÎM „Piața Anglo KM7” SRL a solicitat Societății de Audit „Consalting-Premium” SRL să verifice, prin efectuarea unui raport tematic, corectitudinea întocmirii facturilor fiscale și a actelor anexate.

Conform Raportului tematic nr. 07, întocmit de către Societatea de Audit „Consalting-Premium” SRL, nr. 37-07/17 din 21 iulie 2017, facturile fiscale - 13 la număr, necesită a fi declarate nule, pe motivul că nu sunt întocmite conform cerințelor legislației fiscale.

ÎM „Piața Anglo KM7” SRL a mai indicat că în rezultatul verificării efectuate de către Societatea de Audit „Consalting-Premium” SRL, s-a stabilit că SA „Audit-Concret”, în temeiul art. 118¹ alin. (1¹) din Codul fiscal, era obligată să înregistreze factura fiscală cu seria FA nr. 1339076 din 31 ianuarie 2013 în sumă de 244 000 lei, inclusiv suma TVA de 40 666,67 lei aferent facturii fiscale menționate pentru ÎM „Piața Anglo KM7” SRL, în Registrul general electronic al facturilor fiscale în decursul zilei în care aceasta a fost eliberată, în forma și în modul stabilit de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, în cazul în care totalul valorii impozabile a livrării impozabile cu TVA depășește suma de 100 000 lei.

În opinia ÎM „Piața Anglo KM7” SRL și în legătură că SA „Audit-Concret” nu a îndeplinit prevederile legale obligatorii, stabilite în codul fiscal, facturile fiscale, necesită a fi declarate nule, în temeiul art. 217 din Codul civil.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 20 noiembrie 2018 s-a admis parțial acțiunea înaintată de SA „Audit-Concret”. S-a încasat de la ÎM „Piața Anglo KM7” SRL în beneficiul SA „Audit-Concret” suma de 289 608 lei cu titlu de datorie ce rezultă din contractul nr.54 din 10 noiembrie 2010, suma de 26 064,72 lei cu titlu de penalitate, suma de 27 035 lei cu titlu de dobândă de întârziere și cheltuielile de judecată, ce rezultă din plata taxei de stat în sumă de 10 281,23 lei, iar în total suma de 352 988,95 lei. În rest, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Audit-Concret” privind încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată suportate pentru plata taxei de stat, ce rezultă din contractul nr.61 din 31 decembrie 2010 s-a respins ca fiind neîntemeiată. S-a respins cererea reconvențională depusă de ÎM „Piața Anglo KM7” SRL, ca fiind neîntemeiată.

Instanța de fond a concluzionat că pretențiile SA „Audit-Concret”, ce rezultă din contractul nr.54 din 10 noiembrie 2010, prin prisma art. 512, 602, 619, 624 și 625 din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019) și pct. 3.77 din contract sunt întemeiate, ori ÎM „Piața Anglo KM7” SRL nu a prezentat probe ce ar confirma că SA „Audit-Concret” nu și-a îndeplinit obligațiunile asumate prin contractul nr.54 din 10 noiembrie 2010, sau că plata pentru serviciile prestate a fost achitată.

În ce privește pretențiile SA „Audit-Concret”, ce rezultă din contractul nr.61 din 31 decembrie 2010, instanța de fond le-a considerat neîntemeiate. SA „Audit-Concret” în susținerea pretenției a prezentat actele de verificare semnate unilateral de către aceasta și factura fiscală FA nr. 1339076 din 31 ianuarie 2013 în sumă de 244 000 lei, menționând că ÎM „Piața Anglo KM7” SRL a achitat parțial serviciile, iar datoria conform facturii constituie suma de 50 505 lei. SA „Audit-Concret” nu a prezentat originalul facturii menționate, ori factura fiscală reprezintă un document contabil primar cu regim special și care potrivit Legii contabilității reprezintă confirmarea documentară și care justifică efectuarea operațiunii economice, acordă dreptul de a efectua sau certifica producerea unui eveniment. Mai mult, factura fiscală potrivit răspunsului Serviciului fiscal, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău, nu a fost înregistrată în Registrul electronic.

Astfel, instanța de fond a concluzionat că factura menționată trezește dubii, nefiind prezentat originalul acesteia, precum nici alte probe, care în ansamblu ar confirma operațiunea efectuată și că prestarea serviciilor a avut loc.

Referitor la cererea reconvențională instanța de fond a conchis că factura fiscală eliberată de un agent economic nu constituie un act, care se supune controlului judiciar și care în consecință poate fi anulat sau menținut.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din data de 23 mai 2019 a respins apelul declarat de către ÎM „Piața Anglo KM7” SRL, a admis apelul declarat de către SA „Audit-Concret”, a casat parțial hotărârea din 20 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana și în această parte a pronunțat o nouă hotărâre, prin care a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către SA „Audit-Concret” împotriva ÎM „Piața Anglo KM7” SRL cu privire la încasarea datoriei în mărime de 50 505 lei, ce rezultă din contractul nr.61 din 31 decembrie 2010, a penalității în mărime de 9 090 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 23 369 lei și compensarea cheltuielilor de judecată. A încasat de la ÎM „Piața Anglo KM7” SRL în beneficiul SA „Audit-Concret” suma de 50 505 lei cu titlu de datorie ce rezultă din contractul nr.61 din 31 decembrie 2010, suma de 9 090 lei cu titlu de penalitate, suma de 23 369 lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 2 488,92 lei cu titlu de taxă de stat la depunerea acțiunii în instanța de fond, proporțional pretențiilor admise și suma de 1 866 lei cu titlu de taxă de stat la depunerea cererii de apel. În rest, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 20 noiembrie 2018 a fost menținută.

Instanța de apel a concluzionat ca fiind corectă concluzia instanței de fond cu privire la admiterea pretențiilor SA „Audit-Concret” ce rezultă din contractul nr.54 din 10 noiembrie 2010 și respingerea cererii reconvenționale, însă incorect a respins pretențiile SA „Audit-Concret” ce rezultă din contractul nr.61 din 31 decembrie 2010.

Aici instanța de apel a reținut că din materialele dosarului, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, contractul nr. 61 din 13 decembrie 2010 cu privire la restabilirea evidenței contabile, actele contabile și facturile fiscale referitoare la contractul dat, actul privind îndeplinirea lucrărilor din 07 septembrie 2011, actul privind îndeplinirea lucrărilor din 31 ianuarie 2013 și actul de verificare reciprocă între SA „Audit-Concret” și ÎM „Piața Anglo KM7” SRL pentru perioada 01 ianuarie 2014-01 iulie 2016, semnat unilateral de SA „Audit-Concret”, dovedesc

incontestabil existența unui raport juridic obligațional între părți, respectiv că SA „Audit-Concret” a prestat, iar ÎM „Piața Anglo KM7” SRL a beneficiat de serviciile de restabilire a evidenței contabile și demonstrează că ÎM „Piața Anglo KM7” SRL înregistrează față de SA „Audit-Concret” o datorie.

ÎM „Piața Anglo KM7” SRL nu a prezentat probe din care să rezulte achitarea datoriei în mărime de 50 505 lei, solicitată spre încasare de SA „Audit-Concret”, care a rămas neachitată din suma de 244 000 lei.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată concluzia primei instanțe cu privire la faptul că la materialele cauzei nu se regăsește factura fiscală seria FA nr.1339076 din 21 ianuarie 2013 în sumă de 244 000 lei și astfel este nejustificată cerința reclamantului de încasare a datoriei în temeiul contractului nr.61 din 13 decembrie 2010, ori din conținutul scrisorii înregistrată la Serviciul Fiscal de Stat la data de 18 iunie 2018 cu nr. 272-AE, SA „Audit-Concret” a informat că factura fiscală seria FA nr. 1339076 din 31 ianuarie 2013 în sumă de 244 000 lei a fost anulată, acest fapt fiind verificat de către Inspectoratul Fiscal de Stat în cadrul controlului fiscal petrecut la SA „Audit-Concret”, în luna septembrie 2017 (f.d.71 vol.II). Anularea facturii fiscale nu stinge raportul juridic obligațional între părți și astfel nu stinge obligația de plată a serviciilor pe care aceasta le înregistrează.

În acest context instanța de apel a concluzionat că în rezultatul neexecutării obligației de plată a ÎM „Piața Anglo KM7” SRL față de SA „Audit-Concret” în sumă de 50 505 lei și faptul aflării primului în întârziere, în temeiul pct. 6 din contractul nr.61 din 13 decembrie 2010, art. 624 alin. (1) din Codul civil, urmează de a încasa din contul ÎM „Piața Anglo KM7” SRL în beneficiul SA „Audit-Concret”, datoria, penalitatea și dobânda de întârziere ce rezultă din contractul nr.61 din 13 decembrie 2010 în mărime totală de 82 964 lei, subsecvent pretenției de bază și încasarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu achitarea taxei de stat proporțional părții admise din acțiune.

Împotriva deciziei instanței de apel, la 19 august 2019 a depus recurs ÎM „Piața Anglo KM7” SRL, reprezentată de avocatul Oleg Bondarencu, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, sau casarea deciziei instanței de apel, casarea parțială a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea integrală a cererii de chemare în judecată depusă de către SA „Audit-Concret”, admiterea cererii reconvenționale. (f.d. 46-54, vol.II)

Societatea recurentă a indicat că concluziile instanței de fond și a instanței de apel sunt în contradicție cu materialele dosarului și reprezintă rezultatul aprecierii arbitrare a probatoriului administrat. Atât instanța de fond, cât și instanța de apel într-un mod totalmente superficial și eronat au concluzionat că ÎM „Piața Anglo KM 7” SRL nu a demonstrat faptul achitării către SA „Audit-Concret” a serviciilor prestate conform contractului nr. 54 din 10 noiembrie 2010, ori în contul achitării plății pentru contractul sus-vizat în perioada 15 noiembrie 2010 – 05 decembrie 2016 ÎM „Piața Anglo KM 7” SRL a achitat SA „Audit-Concret” în total suma de 647 802,65 lei din suma totală de 704 000,0 lei, care este echivalentul serviciilor prestate de SA „Audit-Concret” în perioada 01 noiembrie 2010- 31 august 2016, diferența constituind doar suma de 56

197,35 lei, care este recunoscută și acceptată spre încasare de către ÎM „Piața Anglo KM 7” SRL

Prin urmare, atât instanța de fond și instanța de apel au ignorat obligația legală de a elucida toate circumstanțele referitor la achitățile efectuate de către ÎM „Piața Anglo KM 7” SRL în baza contractului sus-vizat, nu au stabilit corect, obiectiv și cu certitudine mărimea restanței pe acest contract, încasând de la ÎM „Piața Anglo KM 7” SRL în mod arbitrar cu titlu de datorie suma de 289 608,00 lei, în locul sumei de 56 197,35 lei, ce constituie suma reală a datoriei.

Cu referire la încasarea datoriei în baza contractului nr.61 din 31 decembrie 2010. societatea recurentă a indicat că prima instanța a respins ca fiind neîntemeiată această cerință din acțiune, constatând că această pretenție nu a fost probată în modul stabilit în condițiile când SA „Audit-Concret” în acest sens nu au fost prezentate probe corespunzătoare, iar privitor la cele prezentate constatându-se fie nulitatea, fie caracterul neveridic al acestora.

Instanța de apel în urma examinării apelului declarat de SA „Audit-Concret” a admis integral aceasta cerință, motivându-și soluția prin mai multe acte confirmative alăturate la dosar, din care ar rezulta prestarea de către SA „Audit-Concret” în folosul ÎM „Piața Anglo KM 7” SRL a serviciilor de restabilire a evidenței contabile și, implicit, existența pretenției datoriei.

ÎM „Piața Anglo KM 7” SRL a susținut că instanța de apel a ignorat circumstanța cea mai esențială la acest capitol, care atestă faptul neexecutării de către SA „Audit-Concret” a obligației sale asumată prin contractul nr. 61 din 31 decembrie 2010, și anume a obligația de restabilire a evidenței contabile, ori s-a demonstrat că lucrările de restabilire a evidenței contabile nu au fost efectuate faptic de SA „Audit-Concret”. SA „Audit-Concret” nu a transmis nici un raport privind restabilirea evidenței contabile a ÎM „Piața Anglo KM 7” SRL.

Prin urmare, în condițiile constatării faptului neexecutării de către SA „Audit-Concret” a obligațiilor sale contractuale, ÎM „Piața Anglo KM 7” SRL nu este și nu poate fi obligată să exercite obligațiile sale de plată pentru serviciile care nu i-au fost efectiv prestate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 23 mai 2019, expediată în adresa participanților la proces la 19 iunie 2019, publicată pe portalul național al instanțelor de judecată la 20 iunie 2019. Confirmare privind recepționarea copiei deciziei de către societatea recurentă la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe, recursul declarat de către ÎM „Piața Anglo KM7” SRL, reprezentată de avocatul Oleg Bondarencu, la 19 august 2019, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către ÎM „Piața

Angro KM7” SRL, reprezentată de avocatul Oleg Bondarenco, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că ÎM „Piața Angro KM7” SRL, reprezentată de avocatul Oleg Bondarenco, a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către ÎM „Piața Angro KM7” SRL, reprezentată de avocatul Oleg Bondarenco, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurenteii nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă ÎM „Piața Anglo KM7” SRL, reprezentată de avocatul Oleg Bondarenco, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM „Piața Anglo KM7” SRL, reprezentată de avocatul Oleg Bondarenco inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Întreprinderea Mixtă „Piața Anglo KM7” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Oleg Bondarenco, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Maria Ghervas